

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.—

Τᾶγδες Γιάννη τσαρλατάνο ;
Πέντε σοῦπα, πέντε κάνω.
Κι' ἄν τοῦ Γούναρη τὰ βέλη
μᾶς ἐχτύπησαν πολὺ,
νικηφόροι βενιζέλοι
πέντε πάνε στὴ Βουλῆ.
Ζήτω, ζήτω τοῦ Λευτέρη
ἐφρονάξαν οἱ λαοί.
Παραιτήστε χέρι, χέρι
φαιλοκράτες παλαιοί.

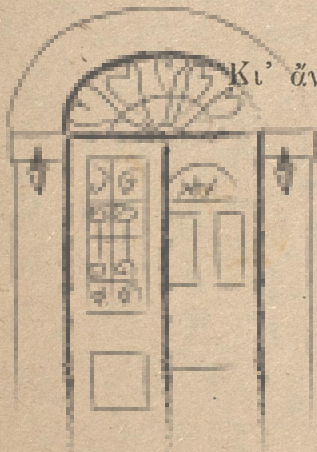
Πανταχοῦ Λευτέρη νίκη
ἐνεθάρρυνε τὸ Γεῦ.
Μόνον ἐν Θεσσαλονίκη
μᾶς προδώσαν οἱ Ἑβραῖοι.
Μ' ἀπ' αὐτοὺς τί περιμένεις ποῦν' ἀνέκαθεν γνωστό,
πῶς κι' οἱ πρόγονοί τους, Γιάννη,
εὐφροδῆκαν ἐν τῇ πλάνῃ
κι' ἐπροδώσαν τὸ Χριστό.

Παλαιὰ καὶ νέα μέρη
ὅλα φέρουν τὸ Λευτέρη
στὸν ἀγῶνα νικητῆ.
Πανταχοῦ οἱ ψεῦτες πέφτουν καὶ νικᾷ ἡ ἀρετῆ.
Νίκη πανταχοῦ μεγάλη.
Τὸ Μεσία της καὶ πάλι
ἐστεφάνωσ' ἡ Ἑλλάς,
κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχαν γνῶσι
ἐπικράνθησαν ἐν πτάσει
Τετηνὲς καὶ Πεταλᾶς.

Βάρδα νὰ περνᾷ ἡ « Ἀσσο »
κι' ἄστους τώρα τοὺς κουτούς.
Πέντε σοῦπα πῶς θὰ φτιάσω,
πέντε τσῶφτιασα σωστοὺς.
Κι' ἄν ἐν τῇ Θεσσαλονίκη μᾶς ἐπρόδωσ' ὁ μουφτῆς,
ἐν Κεφαλληνία, Γιάννη,
ἀνεπίστως ἀνεφάνη
κι' ὁ Βιτσέντιος βουλευτῆς.

Ἦν δὲ φωνῆς μεγάλης
ἀεὶ κραυγάζομεν ὁμοῦ,
κι' ὁ Βιτσέντιος οὐκ ἄλλοις
κῦβερνήτης τοῦ Νομοῦ.
Ποῦ νὰ ξέρης, Βιτσεντιάκη,
βουλευφόρος πῶς θὰ γένης!

ὦ Ληξοῦρι Ληξουράκι,
τὶ Λαζάρους ἀνασταίνεις !

Γίγα ὁ λαὸς γυρεύει
καὶ ἰδοὺ ἐπαληθεύει
προφητεία ἡ ἐμῆ.
Πέντε σοῦπα πῶς θὰ κάμω καὶ τοὺς ἕκαμα γραμμῆ.
Ζήτω, ζήτω τοῦ Λευτέρη τοῦ ἀνορθωτοῦ ἡμῶν,
καὶ πανοῦκλα καὶ χολέρα
καὶ μαυρίλα πέρα, πέρα,
εἰς τὸν φαιλοκρατισμὸν.

Οἷα σύμπτωσις καὶ τύχη
ὁ Βιτσέντιος νὰ πιτύχη
μεταξὺ τῶν βουλευτῶν !
Λάζαρος ἐν Βυθανία τεθνηκὼς ὁ Χαριτάτος,
καὶ Χριστὸς ὁ Γιαννουλάτος
τὸν ἀνάστησε κι' αὐτὸν !

Γ.—

Ὅπως καὶ νᾶρχοντ' οἱ καιροὶ
κι' ὅσοι καὶ νᾶχουνε, Μαρῆ,
τῆς κάλπης τὰ κουμάντα,
οἱ Ληξουριῶτες βλέπω γὼ πῶς μᾶς γελᾶνε πάντα.
Τὰ μάτια τους ὀλάνοιχτα
τὰ ἔχουν οἱ γειτόνοι
καὶ πάντα τὰ μεσάνυχτα
μᾶς δίνουνε τὴ σκόνι.
Καὶ μ' ὄσες νεκρανάστασες μοῦ λὲς πῶς ἐγινήκανε,
βλέπω πῶς τρεῖς ἐμπήκανε
ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος,
καὶ μῶλεγαν στὴν Παλικῆ
πῶς δυστυχῶς ἀπὸ κονκί
τσόξεφυγε ὁ Πιέρως.

Μ.— Νὰ μὴ μοῦ τὸ κατηγορῆς ἐφέτο τὸ Ποτάμι
γιατὶ κι' αὐτὸ τὸ χρέος του δὲν ἔλειψε νὰ κάμῃ.
Κι' ἡ Ἄνω καὶ ἡ Κατωὴ καὶ ὀλ' ἡ ἐπαρχία,
ὅσο γιὰ τώρα ἔμεινε πιστὴ στὴ συμμαχία
καὶ τίμια ἐψήφισε γραμμῆ τοὺς βενιζέλους
καὶ κάλπη δὲν ἐμέτρησε καμμία στάς ἀμπέλους.
Νὰ μὴ μοῦ τὸ κατηγορῆς ἐφέτο τὸ Ποτάμι
γιατὶ κι' ἐκεῖνο ἔσπευσε τὸ μοῦσι νὰ συνδράμῃ,
κι' ὅπως καθένας ἔγινε πρὸς χάριν του θυσία,
ἔτσι κι' αὐτὸ διέπρεψεν ἐν τῇ φιλομουσίᾳ.

Καὶ ποιὸς δὲν τὸ καμάρωσε
τὸ μοῦσι π' ἀνεφάνη !
Ἐκεῖνο τοὺς ἐσάρωσε
τοὺς πάντας, μωρὲ Γιάννη.
Τὶ θεῖον κι' εὐεργετικὸν
ἐν ἐποχῇ παραοῖση
τὸ τοῦ Βενιζέλου
τοῦ Γιαννουλάτου μοῦσι !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Αὐτὸ πεσον ἐξ οὐρανοῦ
τὰς πεποιθήσεις τοῦ κοινοῦ
ἀλώνισε κι' ἐθέρισε.

Αὐτὸ ποιῶν θαυμάσια τοὺς πάντας ὑπερέτησε.
 Αὐτὸ κι' ἐμεῖς δοξάσωμεν
 καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἄσωμεν,
 χαλάλι σου Ἀσσιώτη,
 π' ἀνοιξὶς δράσεως ὁδὸν
 κι' ὅλους μᾶς ἔβγαλες σχεδὸν
 ἀφ' τὴν οὐδετερότη !

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκλογῶν,
 τὴ μούσιον θαυματουργὸν
 ὁ τόπος μᾶς ἐγνώρισε !
 Ὁλούθενε προήλασε, ὀλούθεν' εἰσεχώρησε
 κι' ἀνέτρεψε τὰ πάντα,
 καὶ μὲς σ' αὐτὸ τὸ γλέντιον
 ὀρώμεν καὶ Βικέντιον
 ἐκ τάφου ἀναστάντα.

Στὴ Σάμο καὶ στὴν Πύλαρο, στὰ Φάρσα καὶ στὰ Ζῶλα,
 τὰ φρούρια τὰ γκρέμισε ὁ Γιαννουλάτος ὅλα.
 Τὴ μούσιον μ' ἐπιμονή
 κι' ἀποφασιστικότη !
 Τάχασαν κι' οἱ Γερμανοὶ
 μ' ἐτοῦτον τὸν Ἀσσιώτη
 ὁποῦρθε κι' ἐξεσπάθωσε γιὰ τὸ Λευτέρη φόρα
 καὶ μετὰ θάρρους περισσοῦ
 μᾶς ἄλλαξε τὸν Ἰησοῦ
 μὲ τὰ τορπιλλοφόρα.

Τὴ πλήθος βενιζελικὸ
 καὶ τὴ ἀσκέρι ναυτικὸ
 κλουθοῦσε τὸν Ἀσσιώτη !
 Καπιταναῖοι, πράκτορες, λεισιτόμοι, καμαρότοι,
 παρόντες εὐρεθίσανε στὸ πρόσταγμα τοῦ ὅλοι,
 κι' οἱ Πρόνοι ἐκαθήκανε μὲ τὸ Μαστραποστόλη,
 ποῦ γιὰ νὰ μὴ φυτρώσουνε στὴν Κορωνὴ ζαπάνια,
 ἦρτ' ἀπὸ μέρες ὀμπροστὰ κι' ἄναψε τὰ καζάνια.

Μετὰ βομβῶν, βρὲ μάτια μου, καὶ μυδραλιοβόλων,
 ἀπὸ τὰ ξημερώματα
 ἐξῆλθον τὰ πληρώματα
 τῶν ἀτμοπλοίων ὅλων
 κι' ἄρχισε πῦρ ὀλούθενε τὸ πᾶν ν' ἀνατινάξη
 καὶ ποῦ Γεράκης νὰ σταθῆ καὶ Πιέρος νὰ βαστάξη !
 Ἀρχίζει ἀκατάσχετον τὸ πῦρ τοῦ Γιαννουλάτου
 κι' ὅλους νὰ πέφτουν τῶβλεπες σὰν τσιροπούλια κάτω.

Μ' αὐτὸ τὸ μοῦσι, Γιάννη μου, ὁ νοῦς τῆς Νήσου φρίττει.
 Ἀπὸ τὴν Ἀσσο ξεκινᾷ
 καὶ τὰς ἐφόδους ἀρχινᾷ
 σ' Ἐλῆδ καὶ Καπαντρίτι,
 στὴ Λειβαθῶ στὴν Παλλικὴ
 καὶ στὴν Εἰκοσιμία
 καὶ κάλη Κυβερνητικὴ
 ποῦ νὰ σταθῆ καμμία !

Ὅλους γραμμὴ τοὺς ἔβαλε τὸ μοῦσι στὸ σημάδι.
 Θαῦμα τὸ πῶς τὸν βλέπουμε γερὸ τὸ Μιλτιάδη.
 Θαῦμα τὸ πῶς ἐγλύττωσε μέσα σ' αὐτὴν τὴν μπόρα
 τῶν σφυριγμῶν καὶ τοῦ καπνοῦ πῶβγάναν τὰ βαπόρα.

Θαῦμα τὸ πῶς ἐγλύττωσε ἀπὸ τὸ λάμπον κράνος
 τοῦ νέου μας κατακτητοῦ, κι' αὐτὸς ὁ καψο-Θάνος
 ποῦ μ' ὅσα παραδείγματα στὰ μάτια του κι' ἂν βλέπη.
 ὅλα τὰ ροῦχα ποῦ φορεῖ τὰ φτάνει δίχως τσέπη !

Τὸ μοῦσι πάντα ἔθαψεν εἰς μαύρον ψῆφους λάκκους.
 Ἄριστος ἀσκάθησε πολλὰς
 κι' ἐλάθη κι' ὁ Νικολῆς
 μὲ τοὺς ἀγροφυλάκους.
 Κι' ὅσο κι' ἂν ἐβελίζανε τὰ πρῶτα στὴ σιάνη
 γιὰ τὸν ποιμένα τὸν καλὸν,
 ἐνώπιον τῶν τορπιλλῶν

ὅλα τὰ νομοσχέδια ὁ κόσμος τὰ ξεχάνει,
 καὶ τὰ κοπάδια βγαίνουνε τὰ κακομαθημένα
 καὶ ἀντὶ τοῦ γάλακτος χολὴν
 ποτίζουνε τὸν Νικολῆν
 τὸν ἀγαθὸν ποιμένα !

Ἴλι λαμὰ σαβαχθανὶ
 τὴ ἔπαθαν κι' οἱ ὀρφανοὶ
 μὲ τὰς φιλελευθέρους τῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεις.
 Ἐλάθη κι' ὁ Νικολῆς κι' ὁ Τρίκαρδος ἐπίσης.
 Κι' ἂν ὁ Λευτέρης τῶσπερνε κατεπειγόντως γράμματα,
 τὰ μπέδεψε τὰ πράγματα
 τὸ μοῦσι σ' ἓναν τρόπο,
 πῶξέχασαν οἱ ἄρρωστοὶ καὶ τοῦ γιαιτροῦ τὸν κόπο !

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἐφοδο πῶδος' Ἀλεξαντράκης,
 ποῦ νὰ σταθῆ Ραυτόπουλος, ποῦ νὰ σταθῆ Γεράκης.
 Κι' αὐτὸς ὁ μαῦρος Τετενὲς,
 τὴ χαρτωσιὰ νὰ πιάση
 ποῦ μὲ τορπιλλες ἀδειανὲς
 ἐγύρευε νὰ δράση ;

Πᾶν' οἱ καιροὶ κύρ' Τετενὲ
 ποῦ μὲς ἀπὸ τὸν καφφενὲ
 ἐστάθμισες τὰ πράγματα κι' ἔδενες τὴ δουλειὰ σου.
 Σήμερα εἶν' ἀπόρητα τὰ φρούρια τῆς Ἀσσοῦ
 καὶ μέσα στὸ Δολύχιον,
 καθὼς καταλαμβάνεις,
 ἐμπῆκε ὑπαβρύχιον
 ποῦ δύσκολα τὸ πιάνεις.

Ὅλοι τὴν ἔπαθαν μικροὶ, μεγάλοι,
 μὲ τὸν Ἀσσιώτη τὸ σατανᾶ,
 ὅπως τὴν ἔπαθαν κι' οἱ Ἀγγλογάλοι
 μὲ τὴν Τουρκία μὲς τὰ Στενὰ.

Ὅλοι τὴν ἔπαθαν κι' ἀδημονοῦσι
 οἱ κυβερνῶντες ἐν τῷ Νομῷ,
 ὅλοι τὰ σάστισαν μ' αὐτὸ τὸ μοῦσι
 ποῦ πᾶ δὲν ἔχει ξεριζομὸ !

Οἱμοὶ Ραυτόπουλε κύρ' Νικολάκη
 μὲ τῆς Πυλάρου τοὺς μπιστικὸς !
 Μ' αὐτὸ τὸ μοῦσι τ' Ἀλεξαντράκη
 μεπλάδες βρήκαμε πολλὰ κακοὺς.
 Ρόδον ὠραῖον
 τῶν Πυλαρέων,
 πῶς ἐκ τοῦ βάθους νὰ σὲ ξεθάψω ;
 Μοῦσι θαυμάζω, μοῦσι γεραίρω,
 πόβερο Πιέρο
 πῶς νὰ σὲ κλάψω ;

Ὁ Πεταλᾶ μου, ὦ κύρ' Αντώνη,
 αὐτὸ τὸ μοῦσι τὴ μᾶς σκαρόνει !
 Σὰν τὴν ἀγράμπελη ἔπεσες κάτω
 π' ἄγιος πλάτανος μοῦ σὲ βαρεῖ.
 Πᾶνε τὰ ὄνειρα τοῦ Βινιερῆτου
 πᾶν' ἢ ἐλπίδες τοῦ Γασπαρῆ.

Τὸ μοῦσι σ' ἔφραε κύρ' Αντωνάκη,
 τὸ μοῦσι πῶπεσε σὰν κεραυνὸς.
 Πάρ' τὸ ταμπάρο σου, πᾶμε στὸ Θιάκι
 νὰ μὴ θυμώμαστε τὸ γεγονὸς.
 Πᾶμε στὸ Θιάκι ποῦναι δικό σου
 καὶ τὸν ἄσσο τὴν ὀμιλήθη
 Πάρ' τὸ ταμπάρο σου καὶ θηλυκώσου,
 πᾶ μὲ τὸν ἄσσο νὰ ἔσεται τὸ πῦρ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Χειμῶνας ἐργεταί. Φουρτοῦνα πρώτη
 βρίσκει τὸν Πιέρο τοῦ Ληξουρηγοῦ.

Φυλάξου, ἐπλάκωσαν οἱ καμαρότοι
κι' οἱ τροφοδότες τοῦ βαποριοῦ !
Τὸ μούσι, Πιέρο μου σ' ἔφραε φίνα,
Αὐτὸ σὸμπέρδεψε κάθε δουλειά.
Εἶν' ὁ Βικέντιος γιὰ τὴν Ἀθήνα.
Δόστου γιὰ σύντροφο χίλια φιλιὰ !

Ἐν πόλῃ Ἀνορθώσεως μετὰ Φαυλοκρατίας,
ὁ Πιέρος εἰς τὸ σύνολον βγαίνει κι' ἔλλειμματίας.
Καὶ εἰς ἀγῶνα ἰσχυρῶν κι' ἐν «Ἀτρομήτων» μέθῃ,
αἰχμάλωτος εἰς χεῖρας μας ὁ Τετανὲς εὐρέθη.
Ὁ δὲ Βιτσέντος ἄρπαξε τὸν Πεταλᾶ, βρὲ Γιάννη,
σὰν τὸ θερίο π' ἄρπαξε ἡ τράτα τοῦ Μουρογάνη.

Πίπης ἀνέτειλε φωστήρ
ἐν «Ἀτρομήτων» πόλῃ.
Τῆς Ἀφροδίτης ὁ ἀστήρ
ἀνέτειλε καὶ πάλι.

Κι' ἂν εὐρηκαν τοὺς φίλους μας πολιτικαὶ ὁδύναι,
κι' ὁ πρῶν καγγελάριος μελισσοκόμος εἶναι,
τὴν νέον χαιρετίσωμεν
ἀστέρα π' ἀνατέλει
καὶ μείζονας ἐλπίσωμεν
κηρήθρας ἐν κυψέλῃ.

Τῆς Ἀφροδίτης ὁ ἀστήρ ἀνέτειλε καὶ πάλι
κι' ἐβγάτε νὰ χορέψουμε
ποῦ θὰ ξαναφυτέψουμε
τὰ ῥόδα, τὰ τραντάφυλλα τῆς ἀνοιξῆς τὰ κάλλη.
Ὁ Πίπης βγήκε βουλευτὴς κοντὰ στὸ Βενιζέλο.
Δεινὰς προβλέπομεν στιγμὰς
γιὰ τοὺς χτυπήσαντας ἡμᾶς
ἐν ἐρυθρῷ φαικέλῳ !

Τῆς Ἀφροδίτης ὁ ἀστήρ ἐκ νέου σελαγίζει
κι' ἂν ἤμαστε οὐδέτεροι,
ὑπάρχουν λόγιοι ἕτεροι
ποῦ τοῦ Δημάρχου πάντοτε μπαροῦτι θὰ μυοῖζῃ.
Τῆς Ἀφροδίτης ὁ ἀστήρ φωτίζει τ' Ἀργοστόλι.
Καθῆστε κάτω ἅπαντες ! Κάτω τὰς χεῖρας ὅλοι !

- Γ.— Μὲ τὴν Κυβέρνησι, Μαρή, τί διάλογο θὰ γίνῃ ;
Ὁ Βενιζέλος ἔρχεται ἢ θὰ σταθοῦν ἐκεῖνοι ;
Μ.— Ποιὸς νὰ σταθῇ στὰ πόδια του, βρὲ βλάκα, θὰ μπορέσῃ ;
Δὲν βλέπεις π' ὅλους τῶκοψε ὁ Γίγας μὲς τὴ μέση,
κι' ἐντὸς ὀλίγου ἔρχεται στὴ δόξα του τὴν πρώτη ;
Γ.— Ὡστε λοιπὸν ἐξέρχομαι ἀφ' τὴν οὐδετερότη ;
Μὰ βέβαια ἐξέρχεσαι ! Δὲν ἐβαρέθης τόχα
νὰ κάθεσ' ἔδεπ' νεκρὸς γιὰ νὰ ψηφᾶς μονάχα ;
Ἐξέρχεσαι, καὶ πρόσεξε ν' ἀφήσης τὴ δειλία.
Μ.— Καὶ ποῦ θὰ πάμε δηλαδή ! Στὴ Σμύρνη ; Στὴν Ἀγγλία ;
Γ.— Πλήρης αὐταπαρνήσεως, εὐόϊωνος καὶ χαίρων
θὰ πᾶς ἐκεῖ ποῦ σὲ καλεῖ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον.
Κι' ἴσως στὴν Τένεδο νὰ πᾶς
τὰ Δαρδανέλλια νὰ χτυπᾶς
κι' ἴσως τῶν Ρώσων σύμμαχος νὰ πᾶς στὴ Ροδαροῦσκα.
Μ.— Ἐγὼ λοιπὸν ἐξέρχομαι.
Γ.— Καὶ ποῦ θὰ πᾶς ;
Μ.— Στὰ βοῦσκα !

Γ.— Καλὰ λοιπὸν μὴλέγανε, μωρὲ Ἰσκαριώτη
πῶς ἤθελες τὸ Γούναρη γιὰ τὴν οὐδετερότη.
Μὰ νάτος, κακομοίρη μου, ὁ Γίγας ἐπὶ θύραις,
κι' ἂν κρύβεσαι σὰν τὸ λαγὼ,
ταχέως θὰ σὲ στείλω γὼ
νὰ ξαναμάσης ψείρες,
κι' ὄχι νὰ κάθεσ' ἔδεπα νὰ γράφης ἀναγούλες
καὶ νάχης πόθῃς καὶ καυμὸς
νὰ κάνης αἰφνιδιασμοὺς
σὲ βράγες καὶ σὲ δούλες.

ΘΛΙΜΜΕΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Παραπονιάρα λύρα μου π' ἀπλώνεις στὴ ζωὴ μου
δταν μονάχος βροίσκομαι, τοὺς πλὴθιμμένους τόνους
καὶ βλέπω σὰν φαντάσματα νὰ ζώνουν τὴν ψυχὴ μου
κάποιες χαρὲς ποῦ σβύστηκαν σὲ περασμένους χρόνους,
σώπασε πλᾶ, νὰ μὴ γρικῶ τὴ θλιβερὴ φωνὴ σου !
Μοῦ ξεριζώνει τὴν καρδιὰ ἡ μαύρη μουσικὴ σου !

Θλιμμένη λύρα ποῦ συχνὰ κάθε χαρὰ μοῦ πέρνει
μὲ τὰ πικρὰ τραγούδια σου ποῦ μυστικὰ μοῦ λὲς,
σώπα, γιατί στὴ μνήμη μου παληῆς ἡμέρες φέρνει
δταν γιὰ μένα κλαῖς !

Μὴ μοῦ θυμίζεις ὄνειρα τῆς νηότης πεθαμένα
καὶ μὲς τὸν τάφο τῆς ψυχῆς τόσα βαθεῖα θαμμένα !

Ἄρχισ' ἐκεῖνα τὰ γλυκὰ ποῦ μάλεγε τραγούδια
σὲ κάποιον ἀλησμόνητο τοῦ βίου μου καιρῷ,
δταν τῆς νηότης τῆς τρελλῆς μυρίζαν τὰ λουλούδια !
Ἄχ ! δόσμον' κείνη τὴν καρδιὰ καὶ πάλιν νὰ χαρῶ !
Σώπασε τὰ τραγούδια σου ποῦ ψάλλεις τὰ θλιμμένα
γιὰ νὰ βρῶ κείνη τὴ χαρὰ δποῦ θρηνεῖς γιὰ μένα.

Π. Β.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ἦχος σχίζει τὸν ἀέρα
κι' ἀγρικέται πέρα, πέρα
ἀπὸ τῶν καλπῶν τὸ Ναι,
«Μὰς ἀπὸ τὴν ἐξουσία,
κάμε τόπο στὸ Μεσία
Δημητράκη Πατρινέ!»

Πάλιν ἦρθ' ἔδῳ καὶ νάτος
ὁ καμαρωμένος γάτος
καὶ οὐαί σας ποντικοί.
Ἔρχεται μὲ κιντηνάρι
βουλευτάδες παλληκάρια.
Πάρτε πόδι ἀπὸ κεί !

Ποῦ σου Γούναρη τὸ κέντρον; Ποῦ σου Μπαλτατζῆ τό νίκος;

Πάλιν ἀπὸ τὴ σαπίλα
κι' ἀφ' τῆς λέρας τὴ μαυρίλα
ἐκαθάρισεν ὁ οἶκος!

Κι' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ τώρα
καὶ ἀκόμα ὡς τὸ τέλος
θὰ κυριαρχῇ στὴ χώρα,
μόνον ἕνας Βενιζέλος!

Ἡ ΕΛΑΦΟΣ

Σ' ἕνα ποτάμι σιγαλὸ, ἔλαφος διψασμένη
ἐστάθηκε νὰ πῆ νερὸ, κι' ὅπως ἦταν' σκυμένη,
θλέπουσα ἐν κατοπτρισμῷ τὸν ἴσκιό της μπροστά της,
ἔχαιρε γιὰ τὰ κλαδωτὰ μεγάλα κέρατά της
κι' ἔκανε τὰ καμάρια της.
Κι' ἐνῶ ἀπὸ τὰ κέρατα φαριστημένη ἦτο,
μέσ' τὴν ψυχὴ ἐθλίβετο καὶ σφόδρα ἐλυπεῖτο
γιὰ τὰ λεπτὰ ποδάρια της!

Μὰ ξάφνου μέσ' ἀφ' τοὺς δρυμοὺς κι' ἀφ' τ' ἄγρια τὰ δάση,
προβαίνει λέων τρομερὸς καὶ τρέχει νὰ τὴν πιάσῃ!
Ποῦ τότε τὰ ποδάρια της τὰ λεπτοκαμωμένα
σὰν νάταν ἐλατήρια χαλύβδινα φτιασμένα,
κι' ὡς νάθελ' ἔχουσε φτερὰ περνοῦσαν κάθε βράχῃ
κι' ἐμέναν ἀπὰ πίσω της κάμποι, βουνὰ καὶ βράχαι!

Καὶ γλύτωσ' ἀφ' τοῦ λέοντος τὸ λυσσαλέον στόμα
τὸ ζῶον τὸ κακόμοιρο. Ἄλλ' ἐνῶ τρέχει ἀκόμα
μέσα στὰ δάση τὰ πυκνὰ κι' ἔλεγε πῶς ἐσώθη,
ἀφ' τὰ ὠραία κέρατα ἐξαίφνης ἐπροδόθη!

Στὸ διάδα της βρεθῆκανε κλαδιὰ συμπονκνωμένα
καὶ κεί περιπλεχθήκανε τὰ τόσο παυνημένα
περήφανά της κέρατα! Ὁ λέων πλησιάζει!...

Ἡ ἔλαφος ταράσσεται
νομίζει πῶς σπαράσσεται!
Ἄλλὰ μ' ὀρμὴ τινάσσεται!
τὰ κέρατά της σπάζει!
μέσ' ἀφ' τὴν ὄνησιν
καὶ μὴ γιὰ πάντα σπένεται!

ΤΑ ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λοιπὸν, ἡ ἔλαφος ἀποκινεῖται ἐπὶ τὴν ἄγρια ποταμὴν.
Λέων: πῶς θάχῃ αἱ σαυλοκράτες ἀπὸ τὴν κούρην τοῦ φολεᾶ.
Κέρατα εἶναι ὁ λαλεῖστος παρ' ἡμετέρας πρῶτονικῆς
καὶ πόδια πῶσσαν τὸ δόλιο ἐλάφι, εἶν' ἡ Ἑλλάδα ἡ παλαιά.

ZIZANION

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Αγαπητοί συμπολίται

Αισθάνομαι την ανάγκην να ευχαριστήσω υμᾶς ιδιαίτερώς διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν σας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, σὰς ἐκφράσω δὲ διὰ τῆς παρούσης τὴν ἀπειρὸν μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν ἐκδήλωσιν τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων σας. Ὁ ὑπερδεκαετής πολιτικός μου βίος καὶ ἡ πρὸς τὸ καθήκον προσήλωσις μου, σὰς εἶναι ἀρκούσα ἀπόδειξις ὅτι θὰ καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως φανῶ ἀντάξιός τῆς τήσεως πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας.

Θὰ εἶμαι ιδιαίτερώς εὐτυχῆς ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος εἰς ὃ μὲ ἀνεβίβασεν ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, δυνηθῶ νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τὸ ἀγαπητόν μας Ἀργοστόλιον ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ ὁποῖου δὲν θὰ παύω ἀεὶ εἰσπερὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνδιαφερόμαι καὶ νὰ εἶμαι ὁ ἐνθερμὸς ὑποστηρικτὴς τῶν συμφερόντων του.

Ἀργοστόλιον 3 Ἰουνίου 1915.

Ὁ Συμπολίτης σας
ΣΠΥΡ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΙΘΑΚΗΣ

Αγαπητοί ἐκλογεῖς.

Ἐπὶ τῇ περιφανῇ νίκῃ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, αἰσθανόμεθα ὅτι ἔχομεν τὸ καθήκον νὰ σὰς ἐκφράσωμεν τὴν εὐκρινῆ μας εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνης σας καὶ σὰς συγχαρώμεν διὰ τὴν κατὰ κράτος τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης.

Συνεπεῖς πρὸς τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς, θὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν πολιτικὴν τοῦ Μεγάλου Ἑλληνος Πολιτείου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐν τῇ πεποιθῆσιν ὅτι πρᾶγματοίως οὕτω, ἐξυπηρετοῦμεν τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μας καὶ συντελοῦμεν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους καὶ τῆς φυλῆς μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοπικὰ ζητήματα ἔχομεν τὸν διανακτὴ πόθον νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Νομοῦ μας, ἐλπίζομεν δ' ὅτι αἱ περιστάσεις θὰ ἐπιτρέψωσιν νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν σας καὶ τῆς ἐπιθυμίας μας.

Ἀργοστόλιον 3 Ἰουνίου 1915

Ἐργασθε.

ΑΛ. ΓΙΑΝΟΥΛΑΤΟΣ
ΝΙΚ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
ΣΠ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ
ΑΝΔ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ
ΒΙΚ. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΙΘΑΚΗΣ

Συμπολίται.

Ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ μου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 31ης Μαΐου ε. ε. σπεύδω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου συνάμα δὲ νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ προθυμίας θέλω ἐργασθῆναι ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ὡς καὶ τῶν τῆς ιδιαίτέρας μου Πατρίδος.

Ἀργοστόλιον 1 Ἰουνίου 1915.

Ἡμέτερος

Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναπαυθῶ κατόπιν συνεχῶς ἐπιπόνου ἐργασίας, ὑποχρεοῦμαι νὰ διακόψω τὴν ἐκδοσιν τοῦ «Ζιζανίου» εὐελπιστῶν νὰ συνεχίσω ταύτην ἔφ' ὅσον δυνηθῶ ἐνωρίτερον.

Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ὑπερψηφισαντάς με συμπολίτας μου κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν καὶ ἰδίως τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Κραναιᾶς καὶ τῆς πόλεως τοῦ Ἀργοστόλιου οἵτινες μὲ ἐτίμησαν διὰ μεγάλῃς πλειοψηφίας.

Ἀργοστόλιον 4 Ἰουνίου 1915.

ΣΠΥΡ. Κ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Ἴατρος

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Ι. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΥ

Ἐν τῷ θαθεῖ γήρατι τῆς ἡλικίας 87 ἐτῶν, ἀπέβησε καὶ ἐκηδεύθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ σεβαστὴ δέσποινα Ἀγγελικὴ χήρα Ἰωσήφ Μομφερράτου.

Μετ' ἀφροσύσεως παρακολουθήσασα τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς περιπετείας πολυτίμου συζύγου, θρηνησασα δ' ἐν τῇ ἔξορῳ τὴν ἀπόλειαν τεσσάρων τέκνων, ἔσχε τὴν τύχην νὰ ἐπιζήσῃ αὐτὴ μόνη ἐκ τῶν συζύγων τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ριζοσπαστισμοῦ καὶ ἰδῆ πανηγυρίζομένην τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἑνώσεως.

Ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις παρέστη εἰς τὴν κηδείαν, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς μεταστάσης τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς, καθὼς καὶ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀνάληψιν τῆς δαπάνης τῆς κηδείας, τιμῆς ἕνεκεν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν τῷ ποιεῖται τῷ κοινῷ ἔτι, ἐκπληρωθεῖσιν πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δήμου πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν, αἱ ἐξ αὐτῆς παραχωρήσεις ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης τρέχοντος μηνὸς, πληρὴ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ρεύματος πρὸς φωτισμὸν τῶν ἰδιωτῶν, ἥτις ἀρξεται ἀπὸ ὑπογραφῆς ἡ Ἑβρωπαϊκῆ εἰρήνη.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δημαρχείου.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εἰς ἀπαντας τοὺς σπεύσαντας ἵνα συμμερισθῶσιν ὀπωσδήποτε τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλεστάτης μητρὸς μας, αἰσθανόμεθα τὸ καθήκον ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ιδιαίτεράν εὐγνωμοσύνην μας.

Οἰκογένεια Ἰωσήφ Μομφερράτου

Εἰς τοὺς ὀπωσδήποτε συμμερισθέντας τὴν θλίψιν μας ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ τοῦ περιλιμμένου ἡμῶν Γερασίμου, ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας.

Αἱ οἰκογένειαι Κ. Ἰγγλέση καὶ Β. Βανδώρου.

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληθάσεως μας συμφορᾶς ἐκ τοῦ θανάτου περιλιμμένου συζύγου καὶ πατρὸς, ἐκφράζομεν τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην πρὸς ἀπαντας τοὺς συμμερισθέντας τὸ πένθος μας.

Οἰκογένεια Σεν. Δασαδιώτου.

ΖΗΤΕῖΤΑΙ πρὸς ἀγῶνι μονοκατάστατο εὐρύχωρος καὶ ἀνεξάρτητος, ἔχοντα πρὸ παντὸς καὶ κήπον. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν καθ' ἅπαντα τὸν Νομὸν μετὰ προσηφάνους ἡσυχίας καὶ τάξεως.

— Τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἀνεμείνοντο.

— Ἐξελέγησαν πέντε ἐκ τοῦ Βενιζελικοῦ συνδυασμοῦ οἱ κ.κ. Ἀλεξ. Γιαννουλάτος, Ν. Ἀλιβιζάτος, Σπ. Κοσμετάτος, Ἀνδρ. Βαλσαμάκης, Βικέντιος Χαριτάτος, καὶ δύο ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ οἱ κ.κ. Μιλτ. Καβαλλιεράτος καὶ Θ. Μπασιάς.

— Ὁ πρῶτος ἐπιτυχὼν κ. Γιαννουλάτος ἔκαμε πανταχοῦ καταπληκτικὰς ἐκλογὰς. Ὁ κόσμος τὸν ἐψηφούσε προθυμώτατα καὶ ὡς Βενιζελικόν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρόσωπον δυνάμενον νὰ ὠφελήσῃ πολλὰ τὴν Νῆσον. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἐλπίδες τῶν ἐκλογέων δὲν θὰ διαφρασεθῶσιν.

— Ὁ κ. Ν. Ἀλιβιζάτος ἐτιμήθη καὶ αὐτὸς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του, ἐπαξίως τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ὁποίας παρέσχεν εἰς τὸν τόπον καὶ ὡς ἱατρὸς καὶ ὡς πολιτευτὴς.

— Θριαμβευτικὴ ἐπίσης ὑπῆρξεν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ τέως δημάρχου Ἀργοστόλιου κ. Σπ. Κοσμετάτου. Ὁ Κεφαλληνιακὸς λαὸς ἔχων προφανῆ ἀξίειαι δρᾶσιν τοῦ ἀνδρὸς ὡς δημάρχου, τὸν περιέβαλεν ἤδη διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του μετὰ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι καὶ ὡς βουλευτὴς θὰ ἐργασθῆ παραλλήλως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

— Ἡ ἐπιτυχία τοῦ δικηγόρου καὶ τέως βουλευτοῦ Ἀνδρέου Ν. Βαλσαμάκη ἀνεμείνετο. Ἡ δημοτικότης του καὶ ἡ προθυμία του νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς συμπολίτας του, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐκτιμηθῆ ὑπ' αὐτῶν ὡς ἔδει.

— Ὁ ἐκ Ληξουρίου ἱατρὸς κ. Βικέντιος Χαριτάτος, τελευταῖος ἐπιτυχὼν βενιζελικὸς ὑποψήφιος, ἀγαθὸς καὶ ἠθικώτατος χαρακτὴρ, ἐμπνέει τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ οὗτος θὰ φανῆ ἀντάξιός τῆς ὑψηλῆς του ἀποστολῆς.

— Παρ' ὅλον τὸ ἐπικρατοῦν βενιζελικὸν ρεῖμα ὁ κ. Μιλτιάδης Καβαλλιεράτος ἐπέτυχε βουλευτὴς διότι αἱ πολλαὶ του ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν κόσμον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λησμονηθῶσι. Ἄλλως τε ὁ κ. Καβαλλιεράτος, ἀκριτὰ μορφωμένος καὶ εὐσυνείδητος ἄνθρωπος, δύναται ἐπαξίως νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Νομὸν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

— Ἐπίσης καὶ ἡ ἐγνωσμένη ἐκάνοτης ὅσον καὶ ἡ ἠθικὴ αἴγλη ἡ περιβάουσα τὸν κ. Μπασιάν ὡς πολιτευτὴν καὶ ὡς ἄνθρωπον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραβλεφθῆ ὑπὸ τῶν ἐκλογέων. Ἡ παράστασις τοῦ κ. Μπασιά ὡς ἀντιπροσώπου τῶν Κεφαλλήνων ἐν τῇ Βουλῇ, εἶναι πάντοτε τιμητικὴ διὰ τὸν τόπον.

— Ἡ ἐντυμφορία τοῦ λαοῦ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, ὑπῆρξε κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας, οἷα ἀνεμείνετο, σύμφωνα μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ πράγματα.

— Ἐψηφίσαν καθ' ἅπαντα τὸν Νομὸν 11,155 ἐκλογεῖς.

— Ὁ ἐπίσημος πίναξ τῆς Νομαρχίας ὁ ἀναγράφων τὴν σειρὰν τὴν ὁποίαν ἔχουσιν οἱ ὑποψήφιοι συμφώνως τῶν ψήφων τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστος, εἶναι ὁ ἑξῆς.

1) Γιαννουλάτος Α.	7417
2) Ἀλιβιζάτος Ν.	7258
3) Κοσμετάτος Σ.	6958
4) Καβαλλιεράτος Μ.	6392
5) Βαλσαμάκης Α.	5950
6) Μπασιάς Θ.	5888
7) Χαριτάτος Β.	5764
8) Πεταλᾶς Α.	5627
9) Καβαλλιεράτος Σ.	5529
10) Φερεντίνος Γ.	5371
11) Χαριτάτος Ν.	5309
12) Ἰγγλέσης Σ.	4737
13) Δεστούνης Κ.	4676
14) Παῖσης Α.	4420
15) Τζακωβάτος Π.	4581
16) Γεωργίου Κ.	4373
17) Τερενός Ο.	4299
18) Ραυτόπουλος Ν.	4128
19) Μαζαράκης Ν.	4110
20) Βαλσαμάκης Ε.	3009

— Κατὰ τὸν κύρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ τελευταίου ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ κ. Βι

κεντίου Χαριτάτου, θὰ ὑποβληθῆ ἔνστασις ἀκυρότητος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πρὸ τῆς ἀνακηρύξεώς του ὡς ὑποψηφίου, δὲν παρητήθη ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Ληξουρίου.

— Τὴν ἔνστασιν δὰ ὑποβάλλῃ ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν κ. Πεταλᾶς, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὁποῖου, ὡς νομομαθοῦς, ἡ ἔνστασις αὕτη εἶναι σοβαρωτάτη.

— Τὴν προπαρελθούσαν Δευτέραν περὶ ὥραν 9 1/2 μ.μ. σοβαρὸν ἔγκλημα διεπράχθη εἰς τὸ χωρίον Σβορώνατα.

— Ὁ δεκαοκταετής γεωργὸς Νικόλαος Σπυρ. Σοφιανάτος καταγόμενος ἐκ Δελφινῶν καὶ κατοικῶν εἰς Σβορώνατα, ἐτραυματίσεν ἐκ τῶν ὀπισθεν θανασίμως δι' ἀμφιστόμου μαχαίρας τὸν εἰκοσαετὴ νέον Διονύσιον Ν. Σβορώνον.

— Ὡς ἀφορμὴ φέρεται, ἄδικος μὴνις τοῦ δράστου κατὰ τοῦ παθόντος ἔνεκεν ἀσβεστοκαμίνου τινος.

— Ὁ ἀτυχῆς νέος διέτρεξε τὸν ἔσχατον κίνδυνον κτυπηθεὶς κάτωθεν τῆς ὀμολάτης ἔνθα ἡ μάχαιρα προγορήσασα διετρύπησε τὸν πνεύμονα, ἀλλ' εὐτυχῶς τῇ ἐγκαίρῳ ἐπεμβάσει τοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Ἀλιβιζάτου, παραμένοντος ἐνταῦθα διὰ τὰς ἐκλογὰς, ὁ παθὼν εὐρίσκειται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, παρελήθημεν δὲ παρὰ τῆς οἰκογενείας του νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν σωτήρα τῆς ζωῆς τοῦ νέου.

— Ὁ δράστης ἐτροπὴν εἰς φυγὴν μετὰ τὴν πρᾶξιν καὶ ἐξακολουθεῖ κρυπτόμενος. Τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον καταγίνονται δραστηρίως διὰ τὴν σύλληψιν.

— Ἀπέβησε καὶ ἐτόση τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Γεράσιμος Κ. Ἰγγλέσης ἐν ἡλικίᾳ 69 ἐτῶν, παθὼν ἐξ ἀσθενείας τοῦ ἥπατος.

— Συλλυπούμεθα θερμῶς τὸν ἀδελφόν του κ. Μαρίνον Ἰγγλέσην καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

— Ἐπίσης ἀπέβησε προχθὲς καὶ ἐτάφη εἰς Κουκομελίτα ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Γαβριὴλ Λευκόκοιλος.

— Μετὰ λαμπρὰς ἐξετάσεις καθ' ἃς ἡρίσκεινεν, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς ὁ ἐξ Ἐρύσσου νέος κ. Παναγάγγελος Εὐσταθίου Χαροκόπος.

— Τὴν 21ην Μαΐου ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Φώτιος Ν. Ἀμπατιέλος παραγγελειοδόχος, μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐπὶ μορφώσεως διακρινομένης δεσποινίδος Πίτας Λάσκαρη. Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ—Οἱ ἱατροὶ φαίνονται αἰσιοδοξώτατοι διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως. Ὁ κατάργους ἔπαυσεν ἐντελῶς, τροφὴ δὲ ἀφθονος παρέχεται εἰς τὸν ἄνακτα. Ἡ ἀτονία περιορίζεται, ἡ καρδιά ἐνδυναμοῦται καὶ ἀποκαθίσταται. Θερμοκρασία 36 καὶ 6.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ προέλασις τῶν Ἰταλῶν εἰς Ἰτζόντζο, ἀνεκόπη. Οἱ αὐστριακοὶ τοὺς ἐπιτίθενται. Τὸ ἰταλικὸν ὑποβρύχιον «Μέδουσα» ἐβυθίσθη ὑπὸ αὐστριακοῦ τοιούτου.

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁ ἐπίσημος Σερβικὸς τύπος ἐξανεστή κατὰ τῆς Ἀντάντ ἡ ὁποία παραχωρεῖ εἰς τὴν Βουλγαρίαν διὰ νὰ ἀναμειχθῆ ὑπὲρ αὐτῆς, ὀλόκληρον τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν, τὰς Σέρρας, Δράμαν καὶ Καβάλλαν, τὴν γραμμὴν Αἴνου Μηδείας, ὑποσέσθη δὲ νὰ μεσοβαρῆ καὶ κατὰ τὴν Ἑρμανία διὰ τὴν παραχωρησὴν τῆς Δόβριτσας. Οἱ Σέρβοι ἀντιλαμβάνονται ὀποσθηρῶς ὅτι θὰ γίνονται ἐξ ἑαυτῶν ἡγεμόνες αὐταί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΛΕΙΘΥΡΙΟ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»